

kelighed, som mange af de kommunalpolitikere, der lige er startet på deres nye job, må erfare. Det er nedskæringer, fordi man skal holde regeringens målsætning – Thors hammer kommer, udligningsreformen kommer, yderligere nedskæringer kommer. Det er nedskæring på nedskæring. De mange tusind mennesker, som er gået ind i politik, fordi de havde visioner, fordi de ville kæmpe for værdier, fordi de ville udvikle og forbedre velfærden – uanset om de har været socialdemokrater eller konservative – står i dag med håret i postkassen, for det er deres borgere, de må svigte, fordi de skal må underlægge sig regeringens svigt, når det drejer sig om den økonomiske politik over for kommunerne.

(Kort bemærkning):

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg er nødt til at sige til fru Karen Hækkerup, at det altså ikke er regeringens linje, at der skal skæres ned på disse områder. Regeringen har tilført flere midler. Der har været en realvækst ude i kommunerne. På trods af skattestop er der kommet langt flere penge i kommunekasserne set under et. Det har været en del, en bevidst del af regeringens politik. Så der har ikke været tale om nedskæringer. Der har været tale om, at man har ansat op til 6.000 flere inden for ældreplejen. Det kan man da ikke kalde nedskæringer.

Jeg forstår ikke retorikken. Den har ikke hold i virkeligheden, den har ikke hold i, at det er en konsekvens af regeringens politik. Regeringen har prioriteret ældreområdet lige fra starten, og det har man gjort politisk og økonomisk, og det kan dokumenteres.

(Kort bemærkning):

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil fortsætte der, hvor andre radikale ordførere slap, nemlig ved mysteriet om den konservative indflydelse. Den sag, jeg tænker på, er forholdene på de danske asylcentre, bl.a. for asylbørnene. Den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, udsendte 14. april en pressemeddelelse, hvoraf vi kunne forstå, at de to hovedkrav var, at der skulle mere plads, og at der skulle være en øvre grænse for, hvor lang tid asylansøgerne kunne være i de her centre. Ingen af tingene har Det Konservative Folkeparti fået igennem.

Selv om det var en samlet konservativ gruppe, der stod bag fru Henriette Kjær – det står også i pressemeddelelsen – har man endnu en gang, ligesom på fødevareområdet, ikke fået

den indflydelse, man gerne ville have. Hvad er det for en indflydelse, og hvad er det for resultater, fru Pia Christmas-Møller kunne have blæret sig med, i stedet for at have brugt sin tid på at kritisere hr. Niels Helveg Petersen?

(Kort bemærkning):

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg forstår godt, hvorfor i særdeleshed de yngre folketingsmedlemmer i den radikale gruppe i den grad er optaget af det her med, hvordan man skaffer sig indflydelse, for det må være dybt frustrerende at være valgt ind i Folketinget og så i den grad være uden for indflydelse, som Det Radikale Venstre er det for tiden og i øvrigt har været i en hel årrække. Det forstår jeg så godt.

Men jeg vil gerne forklare hr. Ammitzbøll lidt om, hvordan det er at have indflydelse, for Det Konservative Folkeparti har egentlig en hel del erfaring udi den sag. Man former en vision, man former et svar på en samfundsudfordring, man lægger en strategi for, hvordan man vil nå den, man bliver ved, og man bliver ved; stille og roligt bygger man alliancer, sætter det på dagsordenen, og derefter forhandler man sig frem til at omsætte det til resultatavlen. Det har Det Konservative Folkeparti gjort med skattelettelser. Hvordan var det lige, det gik med Det Radikale Venstres krav om skattelettelser? Luftsteg og vindfrikadeller. Hvordan var det lige, det gik med Det Radikale Venstres ønske om en kommunalreform? Luftsteg og vindfrikadeller. Med hensyn til fru Henriette Kjærs ønsker er de blevet indfriet.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Taletiden er 1 minut. Ja, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning):

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jamen det er dog helt utroligt, at fru Pia Christmas-Møller af alle skal fortælle mig, hvordan man får indflydelse. Altså, det er jo naturligt, at vi ikke har så meget, da det ikke er os, der sidder på bagsædet af BMW'er og Mercedeser. Men at et parti, der sidder i regering, har så lidt indflydelse som Det Konservative Folkeparti, kan der vist snart blive skrevet en bog om, som kan blive filmatiseret under titlen »Bendt Bendtsen-mysteriet«.